

העלון התורני של מודיעין וסביבותיה גליון מס' 890

לע"נ רבי מנחם מנדל ב"ר יוסף מרומנוב זיע"א יחזיק טובה למי שידליק נר עבורו בשבת אחה"צ אומרים פרקי אבות פרק ד'

מפטירין: עוזי ומעוזי (ירמיה ט"ז) / דף היומי מסכת בכורות ל"ט / מ"ה

העיר	הדלקת נרות	מוצאי שבת	מוצ"ש לפי ר"ת
ירושלים:	19:00	20:16	20:54
מודיעין:	19:18	20:09	20:52
תל אביב:	19:18	20:10	20:52
מודיעין עילית:	19:09	20:22 חזו"א	20:53

נץ החמה:	סו"ק ש"מג"א:	סו"ת מג"א:	חצות:	שקיעת החמה:
5:47	8:14	9:41	12:37	19:39

בס"ד, מוסדות "למען אחי" | עש"ק פרשת בחוקותי י"ט באייר תשע"ט ל"ד למשמונים | ת.ד. 4230 מודיעין עילית | קו פתוח: 1800-200-710

"להתאמן כל הזמן באמונה ללא הפסקה!"

הרה"ג רבי שמואל גבאי שליט"א ראש המוסדות

"כל יהודי יכול להתעלות לדרגות גבוהות"

אמר רב שמואל בר נחמני כשברא הקב"ה את עולמו נתאוה לדור בתחתונים כמו בעליונים, עבר אדם הראשון על צויו, אמר הקב"ה מתאוה הייתי לדור בתחתונים עברת על צווי עלה (הקב"ה) לרקיע הראשון, חטא קין עלה לשני, חטא דור אנוש עלה לשלישי, חטא דור המבול עלה לרביעי, חטא דור הפלגה עלה לחמישי, חטאו אנשי סדום עלה לששי, חטאו אמרפל וחבריו עלה לשביעי.

אמר הקב"ה שבעה רקיעים בראתי ועד עכשיו יש רשעים לעמוד בהם, קיפל כל הרשעים והעמיד אברהם שגדלו מעשיו הטובים, הורידו משביעי לששי, יצחק מששי לחמישי, יעקב מחמישי לרביעי, לוי מרביעי לשלישי, קהת משלישי לשני, עמרם משני לראשון, משה הורידו לארץ שנאמר וַיֵּרֶד ה' עַל הַר סִינַי.

ועוד מובא בילקוט שמעוני (סי' רפד, תתעג) בו' בסיון נגלה הקב"ה על ישראל בהר סיני, וממקומו נתלש הר סיני, ונפתחו השמים ונכנס ראש ההר בשמים וערפל מכסה את ההר, הקב"ה יושב על כסאו ורגליו עומדות על הערפל, שנאמר (תהלים יח, י) וַיֵּט שְׁמַיִם וַיֵּרֶד וַעֲרַפֵּל תַּחַת רַגְלָיו, ובתהלים כתוב (קטו, טז) הַשָּׁמַיִם שְׁמַיִם לַה' וְהָאָרֶץ נֶתַן לִבְנֵי אָדָם, משל למלך שגזר ואמר: בני רומי לא ירדו לסוריא, וסוריה לא יעלו לרומי. כך הקב"ה כשברא את העולם אמר: השמים שמים לה' וכו', וכשנתן תורה לישראל מיד בטלה גזרה ראשונה, והתחתונים עלו לעליונים, והעליונים ירדו לתחתונים, שנאמר "וירד ה' על הר סיני ומשה עלה אל האלוקים" ע"כ.

ולכאורה הרי גם לפני מתן תורה ירדו העליונים אל התחתונים כמו שנאמר אצל אברהם אבינו (בראשית יח, ב) "והנה שלשה אנשים נצבים עליו" שאמרו רבותינו ז"ל שהם מיכאל וגבריאל ורפאל (ב"מ פו:); אולם הכונה שהעליונים לא ירדו בצורתם, כי אם בתחפושות ונדמו לאנשים, וכמו שאמרו שנדמו לו כערביים, אכן לאחר מתן תורה, הותר לעלות בחומר וגופניות, וכמו שנאמר (שמות יט, ט) "ומשה עלה אל האלוקים"

ובזה יש לפרש מה שאמרו מלאכי השרת, מה לילוד אשה בנינו? (שבת פח:); כי רצונם לומר, הרי השמים שמים לה' ואין התחתונים יכולים לעלות בדמותם וצורתם הגשמית, לכן השיבם "לקבל תורה באו" וממני תורה חדשה תצא לבטל גזרה ראשונה, שיוכלו התחתונים לעלות לשמים, ומכאן שכל אדם יכול להרקייע שחקים בתורתו וצדקתו, להיות סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה.

שעה ושעה, לבדוק פן חדרה רוח זרה לקרבו לצנן ולקרר את האמונה, כנאמר: "אשר קרך בדרך". וכמו שהיה אומר ה"חפץ חיים" זצ"ל, כי אדם חייב למשמש באמונתו בכל שעה, אחרת ידמה הוא לאותו הדולה מים מן הבור בטורח רב ומניחו בחצרו ביום קר - אם לא ימשמש מידי פעם בדלי לראות מצב המים, הרי שפתאום יראה שקפאו המים בדלי באופן שאינם ראויים לשימוש, וכדי שיהיו ראויים יצטרך לעמול קשה לשבור הקרח ולהמיס את המים בטורח גדול, כמו כן הבוטח בעצמו ואינו ממשמש באמונתו לבדוקה פן הצטננה מעט מעט, הרי שפתאום ימצאנה אצלו קפואה לגמרי, ובקושי יצליח לעורר את האמונה הרדומה וקפואה אצלו כשיזדקק לה.

לכן תפקידנו הוא לאמן את עצמנו מידי פעם, לבחון ולבדוק האם אמונתנו תהא כנה ואמיתית בכל מצב ובכל מקרה שיבוא עלינו. וזו בעצם עצתו הנפלאה של רבנו תם ב"ספר הישר" (מאמר השישי), ותוכן דבריו שם, שהעצה היחידה לכל ימוט האדם הוא - לחשוש לבוא הרעה טרם בואה, ולצייר לעצמו אופנים שונים של נסיון על האמונה, וישב ויתבונן ויבדוק בעצמו מה היה עושה היום במצבים שונים, אילו היה קורה לו כך או כך בגופו או בממונו או בכבודו, בבניו או בשאר בני ביתו וכדומה, מה היה עושה אז וכיצד היה מקבל דין שמים. וכן יצייר ניסיונות אמונה קשים מהבאים עליו להמירו על דתו, ויבדוק עצמו האם מוכן הוא ליום קרב. והאסונות הרבים הפוקדים את הכלל, הינם מוסר למחשבה לכל שומעם למען יתבונן מה היה עושה הוא במקרה זה שקורה לחבירו, וע"י זה האימון יתגבר בעת הנסיון ויוכל לו ילמד חכם ויוסיף לקח.

על הפסוק בפרשתנו "ואם תלכו עמי קרי, והלכתי אף אני עמכם בקרי" (כו, כא-כד) אומר ה"אור החיים" הקדוש, דבדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו, ההולך באמונת ההשגחה ורגיל תמיד להאמין שכל אירועיו מהבורא, אז כמו כן מנהיגים אותו מן השמים, דהיינו כשחוטא אדם זה בידו - לוקה בידו, על מנת להורות לו השגחה היאך נענש על מעשהו. אולם האומר מקרה ח"ו, מטעין אותו מן השמים, וכשחוטא בידו לוקה ברגלו וכדומה על מנת להטעותו במקרה, אחר שסילף הוא את דרכו להתרחק מן האמונה. אכן הבורא מחשב חשבונות היאך תהא מידה כנגד מידה גם לחוטא בידו ולוקה רגלו, אולם מהאדם נסתרת ההשגחה אחר שדבק במקרה והתנכר להשגחה, ואילו למתבונן בהשגחה אזי רואה עונשו או שכרו בדרך הגלויה שאין בה הטעיה.

אמרו חז"ל: אדם עשוי למשמש בכיסו בכל שעה. כיסו של אדם - דהיינו ממונו, המה חייו של האדם. אדם חי על ממונו. ממונו אוכל, ממונו דר בבית, ממונו מתלבש. וכיון שממונו של האדם מהווה לו את חיותו, ממשמש הוא בכיסו בכל שעה מפני הגנבים.

מה יש היום דבר נצרך שיכול להוות חיות לאדם, ולשמור על הישרדות יותר מאשר האמונה?! הלא האמונה היא "חיי נפש" היום, הנסיונות הפיזיים, הנפשיים, החומריים והרוחניים תוקפים עלינו מכל כיוון, רק האמונה יכולה לתת לנו לשרוד במצבנו. וכשם שהאמונה נצרכת היום ביותר, כן ביותר רבו הפורצים והגנבים, לשדוד ולפרוץ באמונה הן מצד הכפירה והמיניות הסובבת, והן מצד פורקי עול המצוות המקיפים אותנו, וכן מצד הצרות הרבות שאינן פוסחות על שום בית. כך שאנו נתונים בב' מיצרים, האחד, אנו בזמן שהאמונה נצרכת ביותר, ומאידיך הקושי להשיגה קשה ביותר. כמה, אם כן, חייב למשמש אדם באמונתו בכל

בר בי רב דחד יומא!

בשמחה וגיל התקבלה הידיעה המרנינה על בואם של גדולי הרבנים והמגידיים לבית מדרשנו "קול יעקב" במודיעין, ביומא דפגרא לנצל את היום של לידת המדינה ללימוד דברי תורה כמו שכתב מרן הראשל"צ רבינו עובדיה יוסף זיע"א שביים זה צריך להרבות בתורה, מאות המשתתפים הודו בכל פה לרב הקהילה רבי שמעון בצלאל שליט"א שארגן וטרח יחד עם הגבאים וכל המסייעים להוציא דבר נאה זה מתחת ידם יתן ה' ויזכו לשפע של ישועה וירבו גבולות התורה וקדושה בעירנו אמן.

הדלקת מדורות בל"ג בעומר

רבנו הקדוש פעל בשבילנו, עתה הזמן לפעול בשבילו. קמו רבי אלעזר ורבי אבא והוציאו את מיטתו. החלה המיטה פורחת באויר, ואש מלהטת לפניו. והכל שמעו בת קול האומרת: 'עלו ובואו והתאספו להילולא דרבי שמעון, יבוא שלום ינחו על משכבותם'.

כאשר נכנס למערה, שמעו קול במערה: "זה האיש מרעיש הארץ, מרגיז ממלכות. כמה גזרות הומתקו ביום זה בגללך! אתה הוא רבי שמעון בר יוחאי, שבוראו מתפאר בו בכל יום! אשרי חלקך, כמה עולמות עליונים נשמרו בשבילך. עליך נאמר ב-(דניאל י"ב, ג'): 'ואתה לך לקץ ותנוח, ותעמוד לגורלך לקץ הימים!' מובא בתלמוד (ברכות דף ס"ה ע"א): "כל ימיו של רבי שמעון בר יוחאי לא נראתה הקשת בענן". מה היתה זכותו של רשב"י למנוע את מראה הקשת ביום גשם, תופעת טבע שאין בה שום נזק לעולם?

רבי שמעון חיבר את ספרו המפורסם "הזוהר הקדוש", הנקרא גם "מדרש יהי אור", יחד עם תלמידיו, לאחר ששהה שלוש עשרה שנה במערה. כמו כן חיבר רבי שמעון את חיבורו "רעיא מהימנא", על שם משה רבינו הרועה הנאמן ו"ספרא דצניעותא", חמשה פרקים כנגד חמישה חומשי תורה.

רבי שמעון כתב את ספר הזוהר על כל עשרים וארבעה ספרי התנ"ך, אולם לדאבונו, נותרו לנו מכתביו רק על חמישה חומשי תורה.

רבי שמעון בר יוחאי היה הראשון שגילה סתרי תורה בספרו הזוהר הקדוש, וכל בעלי הקבלה הם תלמידיו. על כן נחשב כאילו הוא חי ולא פסק כוחו, כדוגמת החץ העושה את הפעולה למרוחק, לכן ביום ההילולא שחל בל"ג בעומר יורים בחיצים לאות כוחו של רבי שמעון בר יוחאי שזכותו וצדקתו עומדות לעד.

מדוע מדליקים מדורות בל"ג בעומר?

רבי שמעון בר יוחאי (לרוב השיטות) נפטר ביום ל"ג בעומר, שנת ג' אלפים תתק"כ לבריאת העולם, ונקבר במירון. לזכר האש הגדולה שליטה בבית כל אותו יום, ולאורה נלמדו סתרי התורה, נוהגים בכל תפוצות ישראל להדליק מדורות ולשיר לאורן את הפיוט המפורסם: "בר יוחאי, נמשחת, אשרך, שמן ששון מחברך".

ביום פטירתו השמש נטתה לשקוע. התחזק רבי שמעון, וכשפתיו רוחשות תפילה, פתח ואמר: "כל ימי ביקשתי לגלות רז זה, ולא עלה בידי, ורק עתה ניתנה לי רשות. הריני גוזר שלא יחשיך יום זה ככל הימים, שהרי יום זה כולו ברשותי הוא, והריני מתחיל לגלות בו נסתרות".

רבי שמעון ישב ודרש, רבי אבא ישב לפניו וכתב, ורבי אלעזר בנו חזר על הדברים. כל התלמידים שהיו עימו שמעו והתפעמו, אש ליהטה סביבם והשמש לא שקעה. רבי שמעון גילה סתרי תורה מכבשונה של תורת הרז, עד שהגיע לפסוק (תהלים קל"ג, ג'): "כי שם ציוה ה' את הברכה חיים עד העולם".

אמר רבי אבא: "לא סיים רבינו הקדוש לומר: 'חיים', עד שנחלשו דבריו. ביקשתי לכתוב עוד, ולא שמעתי, ולא נשאתי את ראשי, כי הזוהר היה רב, ולא היה ביכולתי להסתכל. כל אותו יום לא פסקה האש מהבית, ולא היה מי שיתקרב אליו, כי סובבהו האור והאש".

לאחר שפסקה האש, ראינו את רבנו הקדוש, שהסתלק מן העולם - עטוי בלבשו, שוכב על ימינו, ופניו מחייכות. קם רבי אלעזר בנו, נטל ידיו ונשק להן. ביקשו החברים לבכות ולא יכלו לדבר. קם רבי חייא על רגליו ואמר: 'עד עתה

אדם שלי

"השמחה האמיתית היא שמחת התורה"

שהזריעה תניב פירות יש צורך בהשקיה. מי משקה לו שם את מה שזרע?

והוא משיב על כך תשובה נפלאה: האדם בעצמו משקה, מכאן, מהעולם הזה, את שדה הנמצאת שם, בעולם הבא, וזאת על ידי לימוד התורה שנמשלה למים. על ידי לימוד התורה הקדושה אדם משקה את מה שזרע, ובבא היום, אחרי אריכות ימיו ושנותיו, הוא יגיע ל"חלקה" שלו, וייהנה מפירות ההדר שצמחו בה.

מה נואלו, אפוא, אותם אלו העסוקים יומם ולילה בטיפוח הבלי העולם הזה, בר החלופי, ומזניחים את העולם האמיתי, עולם הנצח, ואינם מטפלים בו. לא זו בלבד שהעולם הבא שלהם ירָאָה מוזנת, ואוי לאותה בושה אוי לאותה כלימה, אלא גם העולם הזה, אותו הם מטפחים ללא הפסק, גם הוא לא בהכרח מאושר יותר. אדרבה, הם מאושרים פחות! הדאגות אוכלות אותם, טורדות את מנוחתם, וכמאמר הכתוב (קהלת ה', י"א): "וְהַשְׂבֵּעַ לְעֶשֶׂיר אֵינָנוּ מְנִיחַ לִישׁוֹן..."

את האושר בעולם הזה ניתן למצוא דווקא אצל אלו הממיתים עצמם באוהלה של תורה, חיים בפשטות ובצנעה ושמחים במה שחנן אותם האלוקים. מתקיימים בהם דברי התנא באבות (פרק ד' משנה א'): "איזהו עשיר? השמח בחלקו, שנאמר (תהלים קכ"ח, ב'): 'יָגִיעַ כַּפְיָךְ כִּי תֹאכַל אֶשְׂרֵיךָ וְטוֹב לְךָ', אשריך בעולם הזה, וטוב לך לעולם הבא."

מי שלומד תורה - מאושר גם בעולם הזה וגם בעולם הבא, כי הוא עמל על ה"שדה שלו", שיישאר שלו לנצח נצחים.

וכאשר אדם ממעט בחשיבות העמל בענייני העולם הזה, הוא זוכה לקניין אמיתי בתורה, זוכה ש"תלמודו יתקיים בידו", משום שהוא נכון לוותר על כל הרגלי העולם הזה לכבוד התורה הקדושה, והריהו משים את עצמו כמדבר, בו אין חשיבות לנחוחות ולתענוגות.

המעטות שבעל הבית נותן לו בשכרו. לא כן מי שהוא בעצמו בעל הבית, הרי הוא מרגיש שמחה בעמלו. הוא יודע שכל טרחה משתלמת משום שהפירות שלו יצאו משובחים יותר.

וזהו יסוד ההבדל בין שנינו: אתה עובד ב"שדה שאינה שלך", לכן אין לך שמחה, וְאֵלּוּ אֲנִי עוֹבֵד ב"שדה שלי" ולכן יש לי שמחה. אף אחד לא נשאר בעולם הזה לנצח. בְּבֹא הַיּוֹם כּוֹלֵם יוֹצֵאִים מִפֶּה. נמצא, אפוא, שכל מה שאתה טורח ומתייגע להרבות את העולם הזה שלך - הרי זה טרחה על שדה שאינה שלך.

כשיגיע היום לא יוכל אף אחד לומר: 'יחזרו רגע! אני מוכן לשלם כסף...' יאמרו לו: 'גם תשלם כסף וגם ניקח אותך...' הוא ייקח את הפרופטור המומחה ביותר, ישלם לו טבין ותקילין על הניתוח הפרטי, והניתוח לא כל כך יצליח... בר מינן, החולה מת. לקה בכפליים.

אני עובד על העולם הבא שלי. כשאני לומד תורה, ומקיים מצוות, הריני עמל על ה"שדה שלי", שאיננה שייכת לאף אחד אחר זולתי, והיא תישאר שלי לעד ולנצח נצחים. כל עמל בתורה וכל יגיעה בקיום מצוות, מגדילים את הפירות שלי בעולם שכולו טוב, בעולם שכולו ארוך.

"אם רוצה גם אתה להרגיש שמחה בחיים", סיים רבי יחיאל את דבריו, "תתחיל לעבוד על המקום האמיתי ששייך לך, ולא על מקום שמחר יוציאו אותך ממנו בעל כרחך, בין תרצה בכך ובין לא!". "פְּקוּדֵי ה' יִשְׁרִים מְשֻׁמְחֵי לֵב" (תהלים י"ט, ט'). מי שעסוק בפקודי ה' - מגיע לידי שמחה אמיתית, משום שהוא עסוק בטיפוח ה"שדה שלו", ה"רשומה בטאבו" על שמו.

ע"י לימוד התורה אדם משקה את מה שזרע המשנה במסכת סנהדרין (פרק י' משנה א') אומרת: "כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא". לכל אחד יש "חלקה" בעולם הבא. לכל אחד יש "שדה", למי יותר גדולה ולמי יותר קטנה, וכל מצוה שהוא מקיים, כל ברכה בכוונה שהוא מברך, הריהו "זורע" אותה בשדה שלו, וכמאמר הכתוב (הושע י', י"ב): "זָרְעוּ לָכֶם לְצִדְקָה קִצְרוּ לְפִי חֶסֶד".

שואל רבי יהודה צדקה זצ"ל: אמת, נכון הדבר. כל מצווה שאדם מקיים בעולם הזה - הריהו זורע אותה בחלקה שלו בעולם הבא. אולם כדי

"אם בְּחֻקְתִּי תִלְכוּ וְאֵת מְצוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְעֵשִׂיתֶם אֹתָם" (ויקרא כ"ו, ג')

דרשו רבותינו (תורת כהנים, הובא ברש"י) אם בחוקתי תלכו - שתהיו עמלים בתורה.

בספר "נחלת אבות" לגאון רבי יוסף משאש ע"ה (ח"ג דרוש קמ"ה) מסופר על אחד מבעלי התוספות, רבי יחיאל מפריז זצ"ל. בבית הסמוך לו הגיע לגור, בשכירות, יהודי מפורטוגל שהגיע לפריז לרגל עסקים. היתה להם חצר משותפת ששימשה את שני הבתים, כנהוג בימים ההם.

היהודי הזה, שעסקיו בפורטוגל היו עם גויים, התרחק משמירת תורה ומצוות, וכמו שנאמר (תהלים ק"ו, ל"ה): "וַיִּתְעַרְבוּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם".

עם חלוף הימים הוא למד להבחין באישיותו המרוממת של שכנו, בקדושתו, בעמלו בתורה, ומעל לכל: בשמחת החיים שיש לו. אותן הַרְגָּשׁוֹת חשה אשתו כלפי אשתו של רבי יחיאל. פליאתם התעצמה לנוכח העובדה שהם הבחינו בסגנון החיים הפשוט והצנוע בו חיו, במאכלם הדל, ואף על פי כן - צהלתם בפניהם, תמיד, והם מגדלים בנים ובני בנים בשמחה ובטוב לבב.

באחד הימים הוא לא יכל עוד להתאפק. טר לביתו של רבי יחיאל ושאל: "יאמר לי מר! לשמחה מה זו עושה? הנה אני עשיר גדול, בעל נכסים, ואף על פי כן הנני חי בדאגה מתמדת. בכל יום אני דואג דאגת המחר, האם אצליח למכור את הסחורה שקניתי וכדומה. אין לי שמחת חיים. וְאֵלּוּ אֲתָה חִי בַפְּשׁוּת, אוכל לחם פשוט, פרנסתך אינה מסודרת, ואף על פי כן הצהלה תמיד על פניך, וְנִדְמָה כְּמִי שִׁישׁ לֹא אוֹצְרוֹת תְּבַל. האם תוכל לגלות לי מהו סוד השמחה שלכם?"

נענה רבי יחיאל והשיב לו במשל:

שני בני אדם עובדים בשדה בזיעת אפיים. האחד עובד לפרנסתו בשדה של אחרים, ואלו השני עובד בשדה שלו, הוא בעצמו בעל הבית על השדה ועל הפירות שעתידיים לצאת ממנה. איזה מהם שמח יותר? פשיטא שהשני, שעובד בשדה שלו!

זה שעובד בשדות אחרים אין לו כל שמחה מעצם העבודה. הוא מרגיש שהוא עבד של אחרים, שאין לו מְשָׁל עצמו כלום, זולת הפרוטות

השמחה במעונם

בן בא לנו בימיו יבוא גואל

ברגשי גיל ושמחה הפורצים מעומקא דליבא שולחים אנו את מיטב ברכתנו לאיש היקר מלמדי ילדי ישראל לתורה ולתפילה פה מפיק מרגליות טורח בכל כוחו למען קהילתנו הקדושה "קול יעקב" רבי **יצחק שושן שליט"א**

לרגל הולדת הנכד ני"ו במזל טוב

בן לחתנו הרב **יניב יוסף שוהם שליט"א** בשעה טובה ומוצלחת יתן ה' ויזכו לרוות ממנו ומכל יוצאי חלציהם נחת דקדושה מתוך בריאות והרחבת הדעת אמן.

המאחלים

הרב שמואל גבאי ראש המוסדות
מערכת העלון התורני "למען אחי"

בר בי רב דכולה שנה!

אם אפשר כל השנה למה רק יום אחד???

השיעורים הקבועים כל ימות השנה בבית מדרשנו

5:30	גמרא רבי שמעון בצלאל שליט"א
9:00	הלכה רבי שמעון בצלאל שליט"א
9:30	גמרא רבי אשר רוטנשטרייך שליט"א
10:30	הלכה רבי מיכאל גוזלן שליט"א
18:00	יום א' רבי ירון ברוכים שליט"א גמרא
	יום ב' רבי יצחק שושן שליט"א חובת הלבבות
	ימים ג,ה, רבי יעקב פרידמן שליט"א גמרא
	יום ד' רבי שמעון בצלאל שליט"א אורחות צדיקים
19:10	יום א' רבי ירון ברוכים שליט"א הלכה
	יום ב' רבי אליהו אחרר שליט"א הלכה ואקטואליה
	ימים ג' - ה' רבי ישי נויגרשל שליט"א גמ', הלכה, פ"ש, השקפה.
20:15	ימים א-ה רבי ישי נויגרשל שליט"א דף היומי
8:15	יום ו' רבי ישי נויגרשל שליט"א דף היומי

ביום שבת קודש שיעורים לאורך כל השבת.
שיעורים נילווים בבית התושבים:

יום שני בשעה 21:30 משפחת **בלסינו** שיחי'
יום שני בשעה 20:30 משפחת **זהבי** שיחי'
יום שלישי בשעה 21:00 משפחת **ניסים** שיחי'
יום רביעי בשעה 21:30 משפחת **לוי** שיחי'
להגדיל תורה ולהאדירה.

כדאי הוא רבי שמעון בר יוחאי

לסמוך עליו בשעת הדחק!

עד ליום רביעי ניתן להעביר שמות לתפילה בציון של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א במייל: 9740209@gmail.com או בפלאפון: 0527640521 אל תפספסו ששמכם יוזכר ביום נשגב זה

קל נא רפא נא להם...

רבי **משה בן מרת יטל** שיחי'
רבי **משה בן מרת רייזל** שיחי'
הבחור **שמעון עזריה בן מרת יוכבד תמר** שיחי'
רבי **ראובן נח בן מרת רוחמא טויבא** שיחי'
ר' **דניאל בן מרת עזיזה** שיחי'
ר' **מרדכי בן מרת רחל** שיחי'
רבי **שמואל בן מרת קלרה** שיחי'
רבי **גיא גד בן מרת מזל** שיחי'
מרת **ניסל בת מרת רבקה** תחי'
מרת **חיה רבקה בת מרת רות** תחי'
ה"ה **רן בן מרת תמר** שיחי'
שיזכו לרפואה שלימה במהרה בתוך שאר חולי ישראל.

תושבי מודיעין מוזמנים

לסדרת שיעורים ייחודית בת חמשה מפגשים בנושא:

כלים ועצות להצלחת הזוגיות

- כיצד בונים תקשורת חיובית בין בני זוג
- הבדלי חשיבה בין בני זוג
- מכבדה יותר מגופו- כיצד?
- כיצד ננהל שותפות כספית נכונה
- השמחה בבית היהודי ועוד...

הסדנא תועבר ע"י:

אברהם פרוז

הרב שליט"א

רב קהילת מאור ישראל, יועץ נישואין מוסמך ובעל ניסיון רב בתחום

משה בויאר

הרב שליט"א

מרצה בכיר בתחום הנפש היהודית

מפגש היכרות ראשון - חינם,

המפגש יתקיים בתאריך יום שלישי, כ"ג באייר, 28/5/19 (למוינים) בביהכ"ס "משכן אליעזר", רח' תכלת 11 מודיעין, בשעה: 20:15

לפרטים ולהרשמה: 052-7657834

הסדנא מיועדת לגברים נשואים מכל גווי הציבור, צעירים וסבורים כאחד